

NUMERUL 10 BANI

INCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE PIE-CĂREI LUNI și se plătesc tot d'una înainte :

ABONAMENTELE

În BUCUREȘTI la Casa administrației în JUDEȚE și STREINĂȚATE prin mandate poștale Us. de în Tară 80 Lei; în Streinătate 50 Lei

Un număr în Streinătate 30 Bani

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevărul

Să te ferești Romine de cuiu strein în casă. V. Alexandri.

10 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

În BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc numai la ADMINISTRAȚIE.

În STREINĂȚATE, direct numai la administrație și în TOATE OFICIILE DE PUBLIICITATE.

Anunțuri la pag. IV 0,30 b. linia

„ „ „ III 2. — lei „ „ „ II 3. — „

INSERȚIILE ȘI RECLAMELE: 3 LEI RINDUL.

Un număr vechi 80 Bani

ADMINISTRAȚIA PASAG. BÂNCEI NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDAȚIA PASAG. BÂNCEI NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

AMENINȚĂRILE TURCIEI

Suprimarea programelor

Ambele partide istorice nu au venit nici o dată la putere fără un program a cărui realizare trebuia să transforme țara într'un rai, în care libertățile publice erau garantate tuturor cetățenilor, fărăosebire de clasă.

Voiu începe cu partidul liberal care, la 1876, a luat guvernul din mâinile conservatorilor fără voia suveranului, cu un program aflat în întruniri publice, aflat pe străzile principalelor orașe ale țării, și tras în broșuri ce se răspindeau prin comunele rurale.

Reclama nu lasă nimic de dorit; dar, ajuns împrejurul bugetului, singura preocupare a liberalilor a fost, nu de a aplica programul mult trimbițat, ci de a căpătuși cu slujbe pe toți flămânzii cari aplaudaseră, în patru ani de opoziție, gogoșele debitate de oratorii lor, și cari în timpul nouelor alegeri aduceau pe alegătorii prieteni la vot, și goneau cu gîrbaciul pe dușmanii partidului.

Tinerii liberali, cari au astăzi 30 și chiar 35 de ani, nu pot cunoaște programul, așa zis de la Mazar Pașa, cu care a venit partidul liberal la putere, acum douăzeci de ani, adică pe la finele lunii Aprilie 1876.

Acel program cuprindea reforme cu oare-care tendințe democratice, reforme pe care bătrânii conducători ai partidului le reneagă astăzi. Dacă el ar fi fost aplicat, în parte măcar, nu am fi azi o țară numai cu ridiculele aparențe ale civilizației, dar în realitate sălbatică, ca și în ea chiar libertatea individuală nu este de cât un moft înscris în Constituție, pentru ochii Europei, care ne crede Belgia Orientului.

În această Belgie (!) a Orientului legea nu există de cât pentru clasa privilegiată. Muncitorimea de la orașe, și mai ales cea de la sate, este lăsată pradă unei burghezii, care în acești din urmă douăzeci de ani, a făcut averi al căror izvor este un scandal.

Recunosc că războiul din 1877—78 a împiedicat îndeplinirea reformelor cuprinse în programul de la 1876. Fiindcă vorbesc de acest război nu pot a nu reaminti cititorilor acestui ziar că armata noastră prin vitejia sa, care nu a dat greș nici o zi, a făcut admirațiunea generalilor ruși și a atașărilor militare străine. Acestor eroi datorim independența noastră. La 1879 pacea era încheiată.

De la 1879 până la 1888, adică în nouă ani, ce au făcut liberalii? Au nesocotit drepturile cele mai elementare ale unei țări; și-au bătut joc de libertatea alegătorilor; o sălbăcie medievală domnea în tot regatul; am auzit pe un ministru al justiției, amenințând opozițiunea din Cameră și strigându-i: — Tu! ai perdut dreptul la protecțiunea legilor.

Cum au căzut liberalii? — Un singur fapt răspunde cu prisosință acestei întrebări. — Ei au fost silii să voteze bugetele junimiștilor, dușmanii lor.

După multe frământări între junimiști și liberalii conservatori, în fine, în iarna 1891 spre 1892, au fuzionat junimiștii cu conservatorii și au format partidul pur conservator, aruncând în țară un program pe care se vedeau alături icaliturile lui L. Catargiu și P. Carp.

Ce a lăsat în urma ei această

nouă grupare care a stăpănit țara trei ani? — Nimic!

În opoziție și junimiști și liberali-conservatori multe au făgăduit, dar ajunși la putere, luptele intestinale i-au slăbit și au cauzat căderea lor.

În toamna anului trecut, prin voința lui P. Carp înțeles cu regele, partidul liberal a luat frânela guvernului cu programul de la 1892, aclamat de liberalii veniți din toate unghiurile țării, în sala Pastia din Iași.

Ce poate oare aștepta țara de la acest program? —

Răspunsul l'au dat chiar liberalii nu de mult. Au gonit din minister pe Nicolae Fleva care pregătise o lege comunală descentralizatoare, și l'au înlocuit cu un jescroc politic, un odios reacionar burta-verde care poartă numele de Anast. Stoiljan.

Cu retractările lui Dim. A. Sturdza în chestia națională, cu umilele scuze făcute de primul ministru, ce mai putem aștepta de la un partid care are un asemenea conducător? — O cădere foarte apropiată.

Regele dispunând singur de opt portofolii ministeriale, imi permit a da partidelor istorice următorul sfat: **Rezignațiune în opoziție și Suprimarea programelor.**

Alex. V. Beldimanu.

SATIRA ZILEI

Noi și presa streină

Guvernul, pentru a deruta opinia publică europeană, răspindește, cu intențiune, tot felul de știri false, în streinătate.

Ast-fel, zilele din urmă a'pus să se telegrafizeze ziarului parizan Le Temps, cum că în urmă retragerii D-lui Epurescu din cabinet, D. Fleva a fost numit guvernator la Banca Națională, iar celebrul barbat de stat Olga Lătescu luind președenția Consiliului, a numit pe Șabechi prefect al județului Gabriolescu.

În general, gazetele francezești sînt tari în geografie, dar cînd le mai vine în ajutor și guvernul românesc cu știri false, trebuie să iasă o capodoperă. Telegrama trimisă la Paris, sîrșește cu amenințarea că dacă D. Nicu Fleva nu va înceta cu opozițiunea pe care o face guvernului, regele va numi un cabinet radical sub președenția prințului Grigore Sturdza.

În cazul acesta conservatorul Fleva va încheia un pact cu D. Oculta, șeful extremei stîngi.

Vax.

Halal să le fie!

Sînt aproape două luni de cînd mai multe prefecturi au rămas vacante și cu toate acestea guvernul este incapabil să numească titularii.

În adevăr, te pufnește risul în fața unei atît de ridicole nepuțiune! Ce fel de guvern e acesta, care nu poate numi cîțiva prefecți? Ce fel de ministri de interne sînt acești Domni, cari nu sînt volnici să numească cîțiva funcționari?

Și noi ne pierdem vremea ca să cerem acestui partid idei, reforme și programe! Năivii de noi!

Acest guvern nu este în stare să numească doi prefecți, acest guvern n'are doi ministri cari să nu se încalere, iar noi ne pierdem vremea cu idealuri, cu pretențiuni și cu critici englezești!

Cabinetul D-lui Sturdza este un cabinet condamnat. S'a născut mort ori nu s'a născut mort, asta'altă vorbă; dar noi constatăm că ministerul trăiește în cele mai ingrate condițiuni și că stîrșitul său este apropiat.

Dacă D. Sturdza ar fi mai puțin strîmt la cap ar înțelege, fără multă osteneală, că șederea sa mai îndelungată la putere este, din toate punctele de vedere, o nenorocire pentru țară. Guvernul D-sale nu mai poate face nimic bun, numai în patru luni acest ministru s'a uzat, entuziasmul său a pierit, priceperea n'a avut-o nici odată.

Acuma ministerul merge tot spre declin. Tot ce face este o greșală sau o nerozie, activitatea sa e nulă, legile pe cari le prezintă exasperează, în primul rînd, pe partizanii devotați.

În așa condițiuni, un om politic serios, de cît să se mai aștețe de portofoliu, mai degrabă ar pune mina pe geamantan.

Dragoș,

TIPURI

Suzana Reichenberg

Suzana Reichenberg, care începe Luni seria celor cinci reprezentațiuni ce dă în București, este cunoscută Comediei franceze și una din artistele cele mai distinse. — E născută în anul 1854 și deși nu mai e copilă de jave-spre-zice ani, nimeni ca ea nu joacă mai bine rolul de ingenuta. — Incomparabilă în repertoriul ei, ea are puritatea, simplitatea, stilul și, după vorba unui critic celebru, cinnobilează tot ce atinge.

Spre socializm

Nevoia învață pe chirigiu, zice un proverb popular și tot de nevoie clasele noastre stăpînitoare, își îndreptă privirile către cerințele practice ale socialismului.

Așa, în numărul nostru trecut, am publicat amănunțel unuși proiect de lege propus în Cameră, relativ la sindicatele agricole. Pentru a rezista crizei care bîntuie țara, proprietarii și arendașii caută a se sindică și a opune forțele lor unite concurenței care ne face producțiunea americană și cea indiană.

Starea miseră a săteanului a început să deschidă ochii acelor cari l'au adus în acest hal. Ei văd că pentru a face agricultura modernă trebuie brațe tari, o rasă de muncitori volnici și constată că țărănimea, ast-fel cum este azi a ajuns la adevărată miserie fiziologică. De aceea bunii stăpîni s'au gîndit și la robii lor, propunînd și pentru ei sindicate agricole comunale, cu scopul de a înlesni săteanilor cumpărarea de sămînță în comun, vînzarea produselor, achizițiunea vitelor și în general conducerea intereselor agricole și țărănești ale comunelor.

De la această pînă la cerința socialistă a cultivării în comun a parcelelor săteanilor și a împărțirii produselor, după munca depusă și lotul fie cărui, nu-i de cît un pas.

Fără însă a se face acest pas, propunerea ast-fel cum este făcută, este unul din punctele programului practic al socialismului și dovedește că acest program trebuie să fie bine chibzuit, de oare-ce tocmai dușmanii socialismului alegă să se inspire de la el.

De altmîndre lucrul este foarte ușor de înțeles: producțiunea americană este deja ajunsă în stadiul în care a ajuns capitalismul industrial. Pentru a produce mult trebuie de produs în mare și cu mijloace bănești colosale. Pînă cînd producătorii noștri nu vor face în chip artificial, unindu-se la un loc, această producere în mare, pînă atunci lupta va fi inegală și grînelor americane și indiene vor bate pe însăși pîștele europene, grîul din Europa.

Mersul fatal al lucrurilor îndreaptă lumea de azi spre forma socialistă și între altele multe și acest mic fapt al proiectului de lege relativ la sindicatele agricole, dovedește că avem dreptate în prevederile noastre.

Const. Mile.

Ce aduce ceasul...

N'am să vorbesc de cunoscuta necunoscută, de «Oculta» care domnește astăzi în țara românească și în minile căreia se adună toate firele politice actualei guvern, ci de «Oculta» de peste munți am să vă vorbesc, de aceea «Oculta» care astăzi caută să bage zicanie între rominii de dincolo.

Sînt cunoscute discursurile D-lui Sturdza și acele ale partizanilor săi în chestia națională, de asemenea e cunoscută și atitudinea primului-ministru față de guvernul unguresc; ei bine, D. Sturdza nu se mulțumește numai cu atît, ca o ultimă dovadă de supunere, pe care voiește s'o dea maghiarilor, D-sa caută să distrugă cu totul mișcarea națională.

Spre acest scop a instituit o sucursală a «Ocuitei» dincolo de munți. Această «Ocultiță» a început a agita pentru o im-

păcare cu guvernul unguresc, în schimbul reformei legii electorale, și a început, ce-i mai mult, a agita pentru un pelerinagiu la Buda-Pesta, de unde pînă acuma se ținea în ruptul capului numai de Viena și București.

Nu știm cum crede noua «Ocultiță» că va trebui să fie alcătuită viitoarea lege electorală; ceea ce știm însă, este că această lege nu va fi în favoarea majorității populațiunii românești, date fiind principiile aceloră de la cari «Ocultiță» se inspiră.

Romii de dincolo să fie însă atenți, căci dacă pînă acum «Ocultiță» n'a putut să-și ridice capul, poate face aceasta însă de acum înainte, căci vorba romînilui: «ce aduce ceasul, n'aduce anul».

Brad.

FARSA PARLAMENTARA

Camera.—D. Ionel Grădișteanu protestează în contra unei falsificări a căreia victimă a fost D-sa. Monitorul Oficial nu a bine-voit să spună cum că D-sa a propus desființarea legii minelor, nici că urgența asupra acestei propuneri a fost respinsă de Cameră.

Președintele, D. Arelan, regretă și domnia lui această regretabilă demisiune și declară că va lua măsuri severe ca pe viitor asemenea greșeli să nu se mai întimplă «fără știrea președintelui».

Urmează o interpelare a D-lui Bălculescu asupra trecerii vinurilor noastre în Austria. Mită Scuză răspunde într'un mod urzuc și monoton. Toată Camera e copiosă de somnolență și însăși extrema stîngă e amorțită.

Camera, vînzînd că pentru moment nu mai e nici o criză la ordinea zilei, se plitisește.

Stop.

A se citi Amenințările Turciei la Ultimele informațiuni.

Situațiunea D-lui Gen. Budișteanu

Intrigile. — Isbindă și aminare

Situațiunea D-lui general Budișteanu devine din ce în ce mai critică; nu se scapă nici o ocaziune atît în Cameră cît și în Senat pentru a se lovi în ministrul de rezbel.

D. general Pilat

Intrigile urzite de D. general Pilat, care tînde a deveni ministru de rezbel prin deputații ce-i sînt prieteni și prin cîțiva senatori, au început a-și produce efectele. D. Dimitrie Sturdza, care se zice că ar fi obligat a ceda ambițiunii comandantului Corpului al 3-lea de armată, din cauză că acesta ar fi posedînd oare-cari arme foarte serioase în contra primului ministru, încă din trecut, se află într'o pozițiune din cele mai delicate față cu mai mulți din colegii săi, cari nu-și pot explica această subită schimbare de front a șefului lor, față cu colegul lor de la rezbel.

Intrigile

Dintr'o convorbire intimă surprinsă între doi deputați, a transpirat că chestiunea respingerii în Cameră a creșterii gradului de general, e opera D-lor Sturdza și general Pilat. Surpriza însă a fost foarte displăcută pentru acești doi, căci eroii departe de a se aștepta la retragerea proiectului de către D. general Budișteanu. — Adoua zi, după cum se știe, s'au servit tot fără succes, de D-nii Poenaru-Bordea și chiar de D. C. Stoicescu. D. general Budișteanu, enervat, a declarat că se va retrage. D. Sturdza, gîsînd însă că nu se decida destul de iute, a pus pe D. D. Micescu să ridice la Senat, în ședința de Simbătă, o adevărată furtună în contra ministrului de rezbel, pentru a-l face să simtă că nici în Senat nu se bucură de mai mult simpatii.

Isbindă și aminare

De astă dată a reușit, căci de și nu s'a dat un vot de blam pe față D-lui general Budișteanu, totuși a fost atît de hărțuit de către D-nii Șefendache, N. Ionescu, Evarch-Bacău, Mănescu-Calărăși și alții, în cît a înțeles acum că pozițiunea sa e imposibilă, ceea ce l'a și făcut a declara mai multor colegi la terminarea ședinței:

«Nu mai e solidaritate nici sinceritate. Cum se va vota legea asupra spoirerei soldaților și de către Senat, nu mai stau nici un moment.»

Audiența la rege

Alaltă-eri, D. general Budișteanu a fost primit de către rege. În urma acestei audiențe D-sa a avut apoi o înțelegere decizivă cu D. Dim. Sturdza, înțelegere la care rezultat este că D. Budișteanu a renunțat a-și da demisiunea pînă după închiderea Corpurilor legiuitoare, fiind va avea loc o completă remaniere ministerială.

Hook.

Decadenții și sănătoșii

Decadenții.—Nordau și decadenții. Sănătoșii lui Nordau.—Criticii și publicul.—Poetul laureat.

Un poet decretat în mod oficial ca rege al poezilor țării sale se găsește numai în Anglia. Lordul Tennyson, care s'a bucurat de titlul de poeta laureatus pînă mai acum doi ani, a fost înlocuit în sîrșit prin Alfred Austin, unul dintre acei poeți, cari necetiți și nepricepuți de către marea mară liberală și democratică a poporului englez, se bucură cu atît mai mult de stima și recunoștiunea celor din capul edificiului social și de dragostea rătășitelor degenerare ale vechii aristocrații englezești.

Decadenții

După cum în Franția se află ea reprezentanți ai artei moderne așa zisă „decadenții” și în Germania cunoscuții „tineri”, tot așa și în Anglia curentul modern și reînprospător în artă este reprezentat de către „prerafaeliști”. Fără îndoială că între operele reprezentanților artei noi, se găsesc multe, pe cari nu putem să le pricepem de și putem să ni le expliăm; fără îndoială că în multe cazuri anomalitățile literare sînt de natură patologică; fără îndoială că în multe cazuri tendința autorului de a creta numai de cît ceva nou, conduce la exagerări îndrăznețe; dar în total luată, literatura modernă este reprezentanta unui nou curent literar sau mai bine zis formează faza de trecere de la literatura trecutului la cea a viitorului.

Nordau și decadenții.

Un infocat dușman al literaturii moderne, al „decadenților”, „tinerilor” și „prerafaeliștilor” e Max Nordau. În cartea sa „Degenerescența”, el a criticat într'un mod oft se poate de aspru pe autorii favoriți ai „criticilor de soful lui Brandes”. Nu este local aci de a polemiza cu Nordau, voim să facem numai oite-va observațiuni.

Critica lui Nordau asupra Nietzscheanismului, Ibsenismului și Zolaismului, este în multe locuri nemerită și de multe ori cu atita ingeniozitate făcută, în cît nu știi ce să admiri, puterea dialectică a autorului său vasta sa cultură universală. Dar prea unilaterală ni se pare judecata lui Nordau și în nemăsurata sa dorință de a transforma tot ce nu-i place în decadență și nebulie, își face impresia că însuși Nordau, marele căușător de degenerați, e degenerat, dar un degenerat sui generis. Am fost o dată într'o casă de nebuni și, spre marea mea mirare, am observat că aproape fie-care nebun era conștient de faptul că tovarășii săi e nebun și-și șoptea la ureche: „Îți vezi pe acela, e nebun!” Cam aceeași impresie mi-o face Nordau în capitolul sale asupra modernilor.

Sănătoșii lui Nordau

Ce este din arta timpului nostru sănătos pentru Nordau? Și răspunsul v'a să pară curios, dar cu toate acestea e adevărat și drept: tot ce-i în arta modernă din arta trecută îi se pare lui Nordau bun. Se proteste înaintea dulciturilor lui Paul Heise, și nu-l pricepe pe un Ibsen sau Hauptmann; admiră tablourile unui Werner sau Bougnerau, pe cînd nu poate nici măcar pe departe pricepe pe acele ale lui Becklin sau Puvis de Chavanne. Cu un evnint, dacă în arta modernă a tinerilor, „decadenților” se vede tendința spre viitor, apoi idealul artistic al D-lui Nordau e în trecut. Tot ce-i nou și original, tot ce sfărîmă vechile legi estetice, face asupra lui Nordau impresia pe care o face ridicarea unei cerinți radicale de către popor asupra claselor stăpînitoare.

Criticii și publicul

Este adevărat faptul constatat de Nordau că criticii favorabili artei moderne au știut să se încubeze prin presa care domină opinia publică. Dar Nordau greșete cînd crede că acești critici violează gustul public, abuzînd de locul pe cari îl apucă. Și în critica jurnalistică, întocmai ca și în toate celelalte ocupațiuni publice, marea masă este care determină direcțiunea acestei critici și atunci cînd tu urezi că impui publicului cine știe ce idei noi, n'ai exprimat de cît ceea ce publicul simțea instinctiv în forul său interior. Dacă prin urmare „criticatul modern” a reușit să se încubeze în presa cea mai răspîndită, apoi a reușit tocmai fiind că ceea ce scriau nu lovea în gustul public.

Poetul laureat

Tot D. Nordau s'a găsit acum să ia în apărare pe noul poet laureat al Englierei Mr. Alfred Austin, în contra întregii

criticilor engleze. Se înțelege că D. Nordau nu pierde ocazia de a terfeli puțin prin noroi pe reprezentanții artei moderne în Anglia. Și mai cu seamă pe bietul William Morris, care are nenorocirea de a fi socialist, și la rău de tot la vale. Din nenorocire numai, nu poartă sfârșita reputația unui poet prin cite-va sarcasme, deși astăzi s'ar putea foarte bine varia vorba lui Goethe: că unde lipsesc idei, o vorbă e bine venită, prin: unde lipsesc idei, un sarcasm e bine-venit.

Noi putem însă spune, că noul poet laureat, e departe de a merita acest titlu, chiar înainte de Swinburne, dar încă înainte de Morris, care cu drept cuvânt, ocupă astăzi primul loc în poezia engleză. Dar Morris e socialist și titlul „poeta laureat” se acordă de guvern...

Gal.

CRONICA JUDICIARA

Curcanii lui Burtinsky

Frantz Burtinsky e de profesie lemnar. Inainte de anul nou și cumparase, aume pro usu proprio, doi curcani mari și grași, pe care avea de gând să-i taie în acea zi și apoi să i mănânce cu d'al-de nevastă și rudelo mnealui.

Dar vorba aluă, nu e pentru cine, se gătește, ci pentru cine se numerește; lucrul s'a întâmplat în toamnă conform scidoarei. Tămăn în noaptea anului nou, lui Burtinsky i se pare în vis că cineva comite o spargere asupra onor. D-sale cotet și unde se află pica îngrișatului curcani. În prada aceluia vis infam, sare repede din pat și uitând că era neglijă, o șterge repede afară să prinză hotul. În adevăr, visul era realitate, căci în momentul când mnealui ajunsesse la cotet curcanii pieriseră ca prin minune și stimabilul care făcuse scamafora, nițăferi!

A doua zi se și informează la vecinul său Corcorianu, pe care l bănuia de hot, și după cite-va cuvinte schimbate între dâșii, Burtinsky se convinge că vecinul său Costache fi șpase curcanii. Seos afară din peptul Burtinsky apucă un rețevă de țes pe mîște de mei, și îl întinde pe spinarea vecinului său, pînă cînd acesta se mai puțin suferi să se măsurat, începî să țipe cît îl lua gura. Sosiră și păzitorii ordinii publice umfîndu-i pe amîndoi și ducîndu-i la secția respectivă. Ast-fel și-a serbat Burtinsky ziua anului nou, la secția polițienească, iar cestiunea băței pentru curcani a rezolvit-o judele de pace în dauna cetățeanului Burtinsky.

Dr. Ridikie.

Turnu-Severin. Febr. 7.

Pentru conf. Ghițibuș.

Din Turcia

Descoperirea unui complot.—Arestările.

FILIPOPOLI, 11 Februarie. — După niște știri din Constantinopol, locotenentul Said, aghiotant al generalului de divizie Mehmed-Ali-pașa, a fost arestat eri la Adrianopol și transportat la Constantinopol. În urma unor mărturisiri ale lui Said, doi librari, doi amplotiași și un căpitan au fost de asemenea arestați.

Ancheta condusă de Vali-ul din Adrianopol, a constat că inculpații aveau raporturi cu comitetul central tinăr turcesc. Comandantul corpului de armată, mareșalul Mahmud, și-a dat demisia, pentru că arestarea lui Said s'a făcut de Vali, fără ca să l fi înștiințat.

DIN IAȘI

Correspondență specială a ziarului Adevărul

O scrisoare a D-lui Mirzescu

O vie neînțelegere s'a ivit, între D-l Gheorghian, prefectul județului nostru, și intro administratorii comunali. E vorba de niște numiri abusive, ce s'au făcut de către acești din urmă. Acum vr'o două săptămîni, D-l Ghiță Mirzescu, a trimis D-lui Botez, episcopul la Sf. Spiridon, un bilet care suna ast-fel: „Nu ca șef de partid, dar ca prieten te rog, să loc, cum știți, aducătorului acestuia; care „ne-a făcut nouă, și mie personal, multe servicii. Efectele scrisoarei

D. Botez, exact la ordinele stăpînului său, da afară pe un copist Gheorghiu, olog de un picior,

care întreținea doi frați mici, și pe mamă-sa văduvă, din mieul salar. Ce avea, și numește pe individul protejat, de D. Mărzescu, un oare-care Atanasiu.

Acest fapt incalificabil, a fost viu comentat, și era aproape dat uitării, cînd un nou caz de aceeași natură se produse.

O noemenie

Printre cei falociuși, la comună, este și bătrînul funcționar Mircea. Acesta a servit comuna timp de 20 ani fără 20 zile, îndeplinind serviciul de sub la biroul administrativ.

Acum trei săptămîni, epind de la serviciu a fost lovit de un atac de paralizie a picioarelor, așa în cît a trebuit să fie condus la spitalul Sf. Spiridon.

Indignarea D-lui Gheorghian

Afinnd această edili comună Iași, a fost deosebit din funcțiune pe nenorocitul bătrîn. Graba ce au pus acești oameni ca să comită această faptă neumană, înlocuind pe un vechi funcționar cu familie grea, și cîruia nu-i mai trebuia de cît 20 de zile, pentru a i se putea da pensie, termenul de serviciu de 20 ani, la care avea dreptul, a indignat cu drept cuvînt pe D. Gheorghian, care se zice că a cerut a se acorda cele 20 de zile D-lui Mircea, iar pe viitor să nu se mai facă schimbări și înlocuiri, fără consimțîmintul D-sale. De alt-fel era o timp de a se pune frîu, desfrîului.

Pînă acum aci stău lucrurile.

Livio.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

București, 9 Februarie 1896. 12 ore ziua

Table with 2 columns: Measurement and Value. Includes barometric pressure (0.7626), temperature (2.4), wind speed (2.4), and other atmospheric data.

Timp friguros în toată țara, dar mai ales în localitățile muntoase și în Moldova de sus. În multe părți a nins.

Barometrul a crescut puțin pretutindeni.

DIN BACĂU

Corresp. particulară a ziarului Adevărul Afacerea Racoviță-Răileanu.—Alegerile comunale.—Lupta între liberali.

Afacerea Racoviță-Răileanu.

De-abia dizolvat consiliul comunal din care făcea parte D. Andreescu, tovarășul senatorului Răileanu, și s'a și început prigonirea acestor doi tovarăși.

Andreescu și Răileanu posedă de mulți ani o băcănie în localitate; acum doi ani tovarășii au deschis și o droguerie. Farmacistul Racoviță, vîzînd în aceasta o concurență, a cerut prietenului său Dr. Mancaș, medicul orașului, să închidă acea droguerie pe motiv că s'ar vinde medicamente false. D-rul Mancaș se execută și atunci începe o luptă fante administrativă de atunci interesată a susține pe partizanul său Andreescu, și între serviciul sanitar, care ținea să satisfacă pe farmacistul Racoviță.

Nu mă importă cine avea dreptate, știu numai că administrația receuște și farmacistul Racoviță se vede silit a aștepta alte timpuri mai favorabile. Ast-fel, imediat ce a fost numit vice-președinte al comisiunii interinare, denunță că în drogueria Andreescu-Răileanu se vînd medicamente otrăvitoare și imediat se face o anchetă.

Fie-că Racoviță n'avea dreptate, fie că tovarășul conservatorului Andreescu fiind liberalul senator Răileanu, chestia înău nu s'a tranșat și e probabil că nu se va tranșa cît timp tovarășii vor putea face o politică schimbătoare.

Alegerile comunale.

La 5 și 7 Martie se vor face alegerile comunale. Se vor propune două liste, una în cap cu D. Sakellary și una a D-lui Levezanu.

După toate probabilitățile lista colegiului I în frunte cu D. Sakellary va reuși.

Lupta între liberali.

Luptă mai crîncenă se angajează la colegiul II, unde în capul listei va figura D. Racoviță. D. Levezanu, nemulțumit de atitudinea D-lui Racoviță față cu partizanul său Răileanu, va întreprinde o luptă de exterminare contra D-lui Racoviță. Se zice că D. Levezanu fi va aminti D-lui Racoviță de o afacere oare-care cu niște stînjoni de lemne vînduți a 5 lei, aduși în gara Buhuși, afacere din care D. Racoviță ar fi scîpătat numai prin bună-voința Curței de apel din Iași.

Pe ce tîrziu va combate D. Racoviță pe D. Levezanu nu știu încă.

Ceea ce însă e prevăzut, este reușita sigură a Colegiului I cu D. Sakellary.

Corresp.

Evenimentele din Bulgaria

CONSTANTINOPOL, 10 Februarie.—Trimisii sultanului s'au întors de la Sofia și i-au remis o scrisoare de mulțumiri din partea prințului Ferdinand.

Trei consilieri municipali din Filipopoli printre cari un mahometan, cari au însoțit pe trimisii Sultanului din partea prințului, au fost invitați să suzepe la Ildiz Kiosk. Au fost de asemenea decorați. Locuiesc la oțel ca oaspeți al Sultanului.

CRONICA

Afacere cu pui

Afacerea Olga Lătescu—Șabechi a făcut pui și atât justiția „asezată” cît și cea „neasezată” are să aibă de făcut cu dînsa. Mai întîi jurații vor judeca pe Olga și pe Șabechi pentru pîrleala ce i-au tras lui Gabrielescu și sînt sigur că nici unul dintre jurații nu va interveni nici pe lingă procuror nici pe lingă avocații pîrților ca să bine-voincă a-i recuza.

Olga are darul de a atrage și a nu refuza... După aceea, berarul Mircea se va judeca cu reporterul și desenatorul Adevărului, cari i-au dat la gazetă mutra așa cum i-a lăsat-o Dumnezeeu, fără să-l flateze nițel, ca să placă demelor. Tot odată va profita de ocazie ca să facă reclamă americană și gratis pentru nobilul său comert.

Pe urmă, mușterii lui Mircea îl vor da în judecată fiind că prin acest sistem de reclame i-a atras în prăvălie și a profitat de ocazie ca să le dea marfă proastă și halbe cu guler.

Apoi Olga Lătescu fi va chema în judecată tot pe Mircea, motivîndu-și reclamațiunea pe faptul că o prezintă drept femeie fără gust, din moment ce pretinde că portretul amantului ei poartă trăsăturile lui Mircea.

Cred că-l vor da în judecată și Gogulescu și Șabechi, pentru motivul că încearcă să atragă a supra-atențiunea Olgei Lătescu.

Bac.

INFORMAȚIUNI

In urma raportului favorabil făcut de către noua comisiune de anchetă, în privința unor incorectitudini constatate altă dată în sarcina D-lui general Angheliescu, aflăm că guvernul are intențiunea de a veni în curînd cu un proiect de lege pentru reintegrarea acestui ofițer.

Parchetul de Ilfov a fost sesizat zilele trecute de un nou gen de escrocherie săvîrșit la Gara de Nord de către mai mulți șefi de tren.

Pînă acum s'au descoperit peste 20 asemenea funcționari cari frustrau direcțiunea cu ocazia liberării biletelor în cursul călătoriei, aceluia cari din cauza interzicerii nu aveau timp să-și scoată bilete de la casă. Escrochierii acestor funcționari constă în faptul că acceptînd de la călători o taxă pentru o destinație, oare-care, ei puneau în cotoarele pe cari le înmînau direcției stația cea mai apropiată, beneficiînd cu chipul acesta de diferența taxei ce rezulta.

In numărul său din urmă, „l'Indépendance Roumaine” publică următoarea informațiune:

Primul procuror a primit azi o plîngere foarte hazlie.

O gazetă din București a publicat zilele acestea portretul lui Șabechi, autorul dramei din strada Alexandri. Se vede însă că acest portret, care de alt-fel seamănă mult cu Șabechi, nu este al tînarului criminal, ci al unui berar din Capitală.

Un reporter al zisei gazete, neputîndu-și procura un portret al lui Șabechi și observînd perfectă asemănare a acestuia cu berarul în cestiune, avu ideea ingenioasă de a da la gazetă portretul negustorului.

Pentru a și-l procura, reporterul a imaginat următorul truc: s'a dus să povestească berarului că seamănă foarte mult cu un frate al său pe care l-a pierdut în anul din urmă și îi roagă să i dea o poză ca s'o păstreze ca amintire a scumpului său frate dispărut.

Berarul, mișcat de acest sentiment, i răspunde că nu are nici una, dar îi dăte adresa fotograficului unde se pozase acum cite-va luni.

Restul se înțelege. Reclamantul cere primului procuror să deschidă o anchetă, declarînd că se constituie parte civilă, dar magistratul se simte foarte perplex, neștiînd cum să califică faptul.

Ziarul francez, prin rîndurile ce am reprodus, nevizază pe noi și de oare-ce vorbește de trucul unuia dintre reporterii noștri, vom publica la ediția III însăși povestirea reporterului în cestiune. Aceasta pentru a nu se interprete greșit modul cum a obținut fotografia lui Șabechi, și pentru că se simte obligat, acum cînd mijloacele sale de reportaj și se aduc în discuția parchetului, să restabilească faptele ast-fel cum s'au petrecut.

Cazul fiind destul de curios și poate primul care se prezintă în reportajul presei noastre, vom ține pe cititori în curent cu cele ce se vor mai desfășura în jurul fotografiei amantului Olgei Boldur-Lătescu.

In Monitorul de cri au apărut decretule prin cari D-nii Al. Tătăranu, Al. Cologu și D. R. Dimitriu, sînt numiți prefeceți la R.-Sărat, Brăila și Telcorman.

D. G. Savinescu a fost confirmat în funcția de ajutor de primar al orașului Botoșani.

Tribunalul de comert de Ilfov a stabilit zilele trecute jurisprudența după care comerciantul care a fost odată declarat în stare de faliment nu mai poate încheia un nou concordat. Această dispoziție este aplicabilă și aceluia cari au mai căsūt în stare de faliment sub legea veche și sînt din nou declarați sub legea actuală.

Astăzi va veni în discuția generală a Camerei proiectul de lege pentru reforma învătămîntului primar și normal.

In curînd seșește în București celebra cîntăreață Maria Van Zandt.

Născută în America în 1861, a trecut foarte tîrziu în Europa și abia în vîrsta de 17 ani a debutat pe scenă.

Întîi în rolul Zerlinei din Don Juan la teatrul din Turin, pe urmă a trecut la Londra unde a cîntat de cite-va ori la Covent Garden și în fine a ajuns la Paris unde debutînd în Mignon și-a dobîndit admirațiunile tuturor prin grațiozitatea și vocea ei de o timbra limpede și sonor ca un cristal. Cîntă după aceea în Dinorh în care pasagele cele mai grele le execută cu o ușurință și cu o putere care umă încrez auditorul. Succesele sale umară drn ce în ce crescînd, pînă cînd debută în creațiunea din Lachmă, operă scrisă de Delibes înscădă pentru vocea acestor artiste fenomenale în care înt'o arie fîntîlă la Fille de paria imita sunetul clopoțelilor cu o limpezime și sonoritate, în cît se părea că se aud clopoțele din cristal.

Pledind de la Paris, Maria Van Zandt cu renumele dobîndit acolo, a străbătut Europa și America, cîntînd în orașele mari cu aceleași succese menese.

Trecînd prin București, D-șoara Van Zandt se va opri pentru a da 2 mari concerte în Sala Ateneului în serile de 24 Februarie și 1 Martie.

Este de dorit ca toți amatorii de audițiuni muzicale demne de interes să asiste în mare număr la aceste concerte, pentru cari își pot procura bilete la magazinul Ghebauer.

Ministerul de război a luat dispozițiunea ca în cursul lunii octoarie să se încorporeze experiențele cu cartușele fabricate pentru prima oară în țară la noi, pentru arma Manlicher.

Deși eri Dumnezeeu, nu a avut loc obișnuitul Concert de ochestră în sala Hugo din cauza balului Obolului, care cere transformarea aceste, totuși concertele vor urma regulat în toate Dumnezeele la orele 4 p. m.

Prima licențiată în drept

Vineri, 9 Februarie, D-ra Elena Popovici, deja licențiată în litere, a trecut cu deosebit succes teza sa de licență în drept. E întîia femeie care trece la facultatea din București, licența în drept.

Subiectul tezei a fost: Condițiunea juridică a femeiei măritate.

D-șoara Popovici este a doua femeie care capătă un titlu academic în ramura juridică. Prima știut este că e D-ra Sarmiza Bilescu, al căreia doctorat în drept de la facultatea din Paris, a făcut destul zgomot în presa franceză.

La balul societății Obolul de Sîmbătă seara, la care a asistat principele moștenitor și princesa Maria precum și întreaga societate „high-life” din București s'a petrecut un scandal care a pus în mișcare toată lumea din sală.

BURSA DIN BUCUREȘTI

Cursul de la 10 Februarie (22 Februarie) 1896

Table with 2 columns: Instrument and Price. Lists various securities like Renta r. p., Renta am., Obl. rur., Pensii, etc. and their corresponding values.

Vom da la Ediția III o scurtă dare de seamă a acestui soi de petreceri a aristocrației noastre bucureștene.

DIN BULGARIA

Remanierea ministerială. — Rumelia orientală.

SOFIA, 11 Februarie. — In cercurile bine informate se asigură că președintele Camerei D. Theodorov, va fi numit ministru al justiției. D. Natchovitch va trece la comert și agricultură, iar D. Stoilov va lua sfacerile stroine păstrînd însă în acelaș timp și portofoliul de interne.

Secretarul general al consiliului de ministrii, D. Benew, a demisionat pentru a-și pune candidatura la una din cele cinci alegeri complementare ce se vor face în curînd.

CONSTANTINOPOL, 11 Februarie. — Firmanul pentru prințul Bulgariei privitor la Rumelia orientală este preparat deja. Nu se știe la Poartă dacă firmanul va fi trimis la Sofia, sau dacă prințul Ferdinand îl va primi cu ocazia vizitei ce are de gînd să facă la Constantinopol.

EDIȚIA III

Ultime Informațiuni

In jurul unei fotografii

Pentru a servi pe cititori.— Șabechi ori ba? — O stratagemă.— Obținerea fotografiei.— Mircea la redacție.—Reclamația la parchet.

Pentru a servi pe cititori

Drama din strada Alexandri, care a pasionat atât de mult publicul și al căreia denodămînt este încă destul de departat, s'a îmbogățit astăzi cu'un nou capitol, hazliu de astă dată.

Publicul, care urmărea cu un deosebit interes toate peripecile acestei drame senzaționale, era firește curios a vedea și tipurile acestor doi eroi, pe cari presa din capitală îi prezintă sub diferite aspecte.

Pentru a da și această satisfacție cititorilor Adevărului, sub-semnatul, conștient de misiunea mea de reporter, am căutat cu ori-ce preț fotografiile interesantelor persoane: Olga Lătescu și Șabechi.

Obținînd în adevăr fotografia D-nei Lătescu, Adevărul a fost cel d'întîi care a reprodus-o. Fotografia lui Șabechi însă ere mai greu de găsit.

Prin faptul reproducerei fotografiei D-nei Lătescu, ziarul fiind ast-fel angajat față cu cititorii pentru a da și fotografia lui Șabechi, am căutat să mi-o procur și pe aceasta, și după multe cercetări nu vedeam alt mijloc de cît acela de a căpăta o autorizație la Văcărești, unde mi propusesem să fotografiez instantaneu pe cavalerul Olgei Lătescu.

Dar, înainte de a recurge la această măsură, presupunînd că la poliția de si-

ță liberă de galanterie. Deci Calton nu putea ține de rău pe Fretby pentru nebulunile dia tinerețe, dar ceea-ce-l mira, era faptul că avusesse atât de puțină inimă ca să-și lase copilul pe minile unei mizerabile ca bătrîna Guttersnipe. Era așa de nepotrivit lucru cu cele ce știa despre acest om, în cît îi venea să creadă că e o invenție de a babei.

D. Fretby știa, răspunde bătrîna cu aer de triumf; credea că murise după ce l-a părăsit Rozanna.

— Și de ce nu i-ai spus că trăia?

— Pentru că voiam să-i sfîșit inima—dacă ar fi avut inimă. Sal se ducea dracului cu repeziune, cînd mi-ai răpît-o. Dacă ar fi fost închisă, m'ar fi dus la dînsul și i-ai fi spus: — Iată fiica-ta. Am pervertit-o cum ai pervertit-o și tu pe a mea!

— Canale bătrîna! strigă Calton revoltat, ai sacrificat un suflet inocent ca să-ți răzbuini!

— Ah! nu-mi trebuie sfaturi. N'am fost crescută ca să deviu o sîntă, nu-i așa? și voiți să mă răzbuin pe dînsul. Nu e vorba că mi-a plătit hîne ca să-mi țin limba în ceea ce privește pe fiica-mea; am aci pețit.

— Și viri mîna sub pernă.

— Da, zise, aci în aur curat, și e tot al meu, să mă în dracu!

Calton scribit de această obiecțiune fizică și morală să ridică să plece.

(Va urma)

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL”

55

MORTUL

DIN

TRĂSURĂ

XXVI.

Klisip are o teorie personală.

N'am murit încă, dihanie, urlă babornița cu o energie subită, și cînd mă voi scula o să-ți frîng ciolanele, dobitoc mîrșav!

Lizzy isbucni de ris iar Kilsip înaintă puțin.

— Haide, s'junge, zise aspru. Luă pe Lizzy de braț și-o împinse într'un colț unde era cea-altă copilă. — Șezi aci pînă cînd ți-or spune eu ce ai să faci.

Lizzy își scutură părul ei negru și era gata să dea un răspuns nerușinat, cînd cea-altă fată, mai vîrstnică și mai înțeleaptă, întinse mîna și o trase la dînsa.

In vremea asta Calton s'apropiase de bătrîna Guttersnipe.

— Voial să mă vezi, fi zise încetinel, cîcîi în toată scriba ce-i pricinula, era înainte de toate femeie și o femeie aproape să moară.

— Da, țipă baba, întinzîndu-se în pat și trăgîndu-și coperitoarea unsoasă, pînă pe obraz. Nu ești popă? întrebă de-odată cu aer bănuitor.

— Nu, sînt avocat.

— Ah! vezi să nu vreau să las pe blestemății de popă să calce pe aci! Nu mor încă. O să mă înzdrăvenesc în curînd și mai bine ca pînă acum.

— Mă tem că n'o să te vindec... Vrei să chîm un doctor? Poate să te ușureze.

— Nu, nu vreau, răspunde bătrîna, care, cu toate că era destul de slabă, dădta furioasă cu mîinile în aer. Doctori? ca să mă prăpădăscă cu prafurile lor!... Nici de cum!... Nu vreau nici popă, nici doctor! N'aș vrea nici notar; de cît fiind că vreau să-mi fac testamentul.

— Adu-ți aminte că vreau să-mi lași clasoronicul! strigă Lizzy, din colțul unde se afla. Dacă i-l lași Salei să știu că-i scoț ochii.

— Taci din gură! zise cu asprime Kilsip.

Lizzy se grămădi în colț mormăind.

— E mai veninoasă de cît dinții de șarpe, gemu baba, după ce se făcu tăcere; stricata asta mi-a mîncat pîinea... da, am hrănit-o și acum se pune în potîva mea, mizerabila!

— Bine, bine, zise Calton cu impaciencia.

— Ia spune-mi pentru ce m'ai chemat?

— Oh! Nu te grăbi, or să fiu a dracului dacă îți mai spun ceva.

Din ce în ce slabă. Calton se apropie

de Kilsip și-i spuse încet să trimează după un doctor.

Detecivul scrisse cite-va vorbe pe un petec de hîrtie pe care-l dădu Lizzy-i ordonîndu-i să ducă imediat hîrtia la adresă. In momentul cînd copila se pregătea să plece, cea-altă fată se sculă și trecîndu-și brațul pe sub al Lizzy-i, plecă cu ea.

— Au plecat fetele, zise bătrîna Guttersnipe. Bine-ai făcut că le-ai scos din casă, fiind-că nu vreau să se scorie prin ziare ceea ce-am să-ți spun.

— Și ce ai să-mi spui? întrebă Calton pleoindu-se spre ea.

Bătrîna își turnă încă un pahar de rachiu și-l bău. Asta fi dădu putere. Se sculă în capul oaseilor și începu să vorbească repede ca și cînd i-ar fi fost teamă să nu moară înainte de a-și fi spus secretul.

— Ai mai venit aci; ai vrut să afi despre dînsa și ai plecat cu buzele umflate. Imi ceruse să nu spun nimic. Ah! era orgoliosă și ducea o viață de petreceri pe cînd mama ei murea de mizerie.

— Mama ei? Ești mama Rosannei Moore? zise Calton în culmea mirării.

— Să mar dacă nu-i adevărat. Tatăl său a murit de beție, fr-ar ai dracului! și tot soarta asta mă așteaptă și pe mine. Pe vremea aceea nu erai la Melbourne, căci te-ai fi amoretat de dînsa.

— De Rosanna?

— Chiar de dînsa. Era în teatru și așa de gentilă, așa de elegantă; toți gentlemanii mureau de dragul ei, dar ea

SALA DE DEPEȘI

12 Februarie

ULTIMELE NOUȚĂI AFLETE SPRE VÎNZARE

La Revue socialiste, fundată de Benoit Malon, director Georges Renard, a-pare la 15 ale fie-cărei luni în format mare la Paris. Abonamentul anual e Lei 20, 6 luni Lei 10, cu născădul Lei 1.90.

guranță ar exista fotografia lui Șabechi, trei zile de-a rândul am încercat prin toate mijloacele posibile și imposibile ca să o obțin, dar fără rezultat.

Un agent al poliției de siguranță, în puterea pricteției, îmi spuse numele unui Domn care seamănă perfect cu Șabechi, și de a căruia fotografie m'aș putea servi pentru a alcătui trăsăturile lui Șabechi.

Șabechi ori ba ?

Radios de această descoperire, m'am pus imediat în căutarea acestui Domn. În aceeași zi chiar, m'am și dus la berăria din pasajul Vilacros pentru a vedea pe patronul unei mici berării, pe D. Mircea, persoana ce 'mi-a fost indicată de către agentul poliției de siguranță.

Nu'l cunoașteam nici personal nici din vedere măcar, pe acest domn care atunci lipsea din berărie.

Am plecat, cu hotărârea însă de a reveni de câte ori va fi nevoie, pînă voiți da de D. Mircea, care, de prisos vă mai spun, mă intriga într-un grad foarte mare.

Peste puțin, întorcîndu-mă, cum deschisese ușa berăriei am și dat cu ochii de Mircea. Perfecta asemănare a acestui om cu Șabechi mărturisesc că m'a uimit și mă întrebam dacă nu mă aflu în fața defnului de la Văcărești.

O stratagemă

Mă aflam singur la o masă mai retrasă. Am cerut o bere pe care 'mi-o aduse în-suși Mircea de la care nu'mi mai puteam lua ochii. Intrînd numai de cît în vorbă cu dînsul și pofîndu-l să stea lîngă mine, am comandat încă o halbă. Între altele, 'i-am spus că îmi inspiră o deosebită afecțiune, faptul perfectei sale asemănări cu un văr al meu, care s'ar fi aflînd de vr'o trei ani în America și de la care de mult nu mai aveam nici o veste.

N'am nici fotografia ceea-ce m'ar consola mult, de oare ce în la dînsul ca la un frate, adăogăui în vorbele mele. Mircea părea foarte încîntat de această manifestare și comandă și el pe scoceala lui două halbe.

— Ce n'aș da, îi spuseti apoi, vîzîndul așa de dispus, să pot avea fotografia vărului meu! Nu îndrăznesc să-ți o cer pe a d-tale, dar, te rog, să mă crezi că vin aici mai mult pentru plăcerea de a te vedea, de cît pentru a bea bere.

La aceste declarații, bîstui om, foarte mișcat, îmi răspunde cu puțină sîfală că el 'mi-ar da fotografia lui dar n'o are, căci toate cari le-a avut, le-a dat pe la neamuri.

Îmi indică însă fotografia la care se po-zase pe vremuri, dîndu-mi a înțelege că ar fi bucuros să-i pot obține fotografia, dacă tin așa de mult la chipul său.

Obținerea fotografiei

Ducîndu-mă direct la fotograficul de care îmi vorbise Mircea—pentru mine Șabechi leit—am și convenit cu dînsul ca să-mi dea fotografia lui Mircea, în schimbul a cîtuva lei.

Ne avînd-o însă gata, a trebuit să caute sticla și toamă după două zile a putut să-mi dea chipul lui Mircea.

O dată în posesiunea acestei fotografii am alergat repede la redacție, unde, triumfător de izbînda dobindîndă, am dat-o administratorului, care m'a și cinstit cu o bere.

Cîți au văzut fotografia înainte de a apărea în ziar, dintre cei ce cunoșteau pe Șabechi, nici aceștia n'au stat un moment la îndoaială că nu e mutra pensionarului de la Văcărești.

Mircea la redacție

Fotografia s'a dat imediat la lucru, cu recomandafia expresă d'a se desena figura lui Șabechi, fotografia lui Mircea servind de model; iar a doua zi, ziarul nostru a apărut cu fotografia lui Șabechi.

Alaltă-seară, mă pomenesc cu Mircea în redacție, foarte supărat,—întîmpîndu-mă cum mă văzu cu vorbele:

— Apoi de astea te-ai apucat?... Am căutat să-i dovedesc asemănarea dintre dînsul și Șabechi și credeam că l'am convins, iar la urmă 'i-am spus:

— Ce sînt eu de vină, omule, dacă firea a făcut două figuri identice ?

I-am dovedit apoi că în presă nu e a-cesta unicul caz de asemenea natură.

Reclamația la parchet

Mircea, priceput în ale comerțului și vîzînd ocazia unei reclame gratuite, s'a dus imediat la procuror cu o jalbă, constîtîndu-se în același timp parte civilă pentru suma de 40.000 lei!!

Pînă în momentul cînd sezi aceste rînduri, n'am avut încă onoarea de a fi chemat la parchet.

Voiți ținea însă pe cîțiori în curentul acestei afaceri.

Reporterul Ziarului „Adevărul“.

D-nii Tătăreanu, Al. Culoglu și Dimitria, noii profesori de Rîmnicu-Sărat, Brăila și Teleoroman, au depus Simbătă obiectivul jurămînt în mîinile D-lui Stolojan, și astăzi au plecat fie-care la noul post.

D. G. Cantacuzino, ministru de finanțe, se zice că în urma interpelării D-lui deputat Dobrescu, a făcut imposibilul ca să pună la loc sumele adunate pentru ridicarea monumentului lui Ion C. Brătianu și din cari se cheltuisse mare parte pentru ultimele alegeri generale.

Acum că lucrurile sînt în starea lor normală, D. Cantacuzino a convocat pentru Joi seara comitetul, pentru a decide asupra mai multor chestiuni relative.

Dumăceacă a avut loc la Brăila o intru-nire publică în care s'a protestat în contra proiectului de lege pentru învîțămîntul primar elaborat de D. Poni, proiect de lege care susține taxele școlare pentru elevii străini. Intrunirea a cerut de asemenea aplicarea principului obligativității și gratulității învățămîntului public pentru toți locuitorii țării și a exprimat mulțumiri presei, deputaților și patrioților cari apără această cauza dreaptă.

Scandalul de la balul „Obelului“

O aparițiune. — Cine e persoana. — Intrarea în bal. — Curiozitatea Princesei. — Unde începe scandalul. — Fuga D-lui P.

Simbătă seara, pe cînd balul „Obelului“ ce se da în sala Hugo, în toată splendoarea lui, atențiunea întregii asistențe a fost atrasă de frumoșeta și elegantă toaletă unei Doamni, care, în contra obiceiurilor țării noastre, a intrat în bal, deși în lojă, cu pălăria pe cap.

Mai mulți din tinerii hig-lifului nostru bucureștean, înconjurăci noua aparițiune care era însoțită de tânărul P....

Cine e persoana. — Această nobilă persoană nu e de cît D-na „Irma de Montigny“, una din cele mai elegante și mai renumite dintre Orizontalele de marcă din Paris, care, pentru moment, călătorește în Orient pe speșele tinărului P.... originar din Bucușți, venit aci pentru cîte-va zile ca să-și consolideze buzunării.

Intrarea în bal. — Intr'o superbă toaletă, dar cu pălăria în cap, pe la orele 11 și jumătate, D-na de Montigny, însoțind pe lu Hugo escortată de o ceată de tineri, cari de cari mai înflacărați de șampanie și de farmecele exotice și fine, manifestă dorința de a intra în bal. I se reține o lojă și Doamna își făcu aparițiunea în sală. E' devine ținta privirilor întregii sale; atrage chiar atențiunea principului mînentilor și apoi pe a principesei Maria, cari asistau la bal.

Curiozitatea princesei. — Văzînd ochiadele ce soful ei lansează ne-conținut frumoșetei necunosute, precum și surisurile ce aceasta 'i adresăca în schimb, principesa se indignează și roagă pe D. Stolojan a-i spune numai de cît cine e această persoană.

Ministru de interne se adresează D-lui P.... senator, care cercetează și află cine e Doamna.

Indignare și prudență. — D. P.... se indignază, dar în același timp su cuprins de un sentiment de groază pe care unii îl explică prin faptul că acum cîtuva ani, la Paris, necunoscuta 'i-ar fi promis să se răzbea în putriva-i pentru un „chiul“ ce 'i-ar fi tras D. senator P....

În dubla sa indignare, D. P.... se hotărâște a uza de toate mijloacele pentru a izgoni din bal pe frumoșea D-na de Montigny. În acest scop, regăsește pe D. Stolojan, îi povestește amănuntele ce stie asupra parizienei, îndemînîndu-l a da ordin Prefectului de poliție să izgonească din bal pe metresa tinărului P....

Unde începe scandalul. — În acest timp, principesa Maria chemă pe D. Stolojan pentru a-i cere detașuri, căci vedea pe soful ei că se întrece în ochiade și necunoscuta în surisuri provocătoare.

D. Stolojan, însoțit de D. senator P.... se apropie de principesa Maria, căruia D. P.... 'i spune totul, îndemînînd-o a prînde D-lui Stolojan expulzarea orizontalei din sală. În copilăria și gelozia sa de soție, consimțe, și D. Stolojan se vede forțat a accepta această dorință. Dar, prudent în ce de vro-o cîte-va ori prin dosul lojei unde se află D-na de Montigny și exprîndu cu glas tare opiniunea sa, arătînd conduita tinerilor din lojă, de a crede orizontale în b. juri lu ca 'i asistă toată societatea înaltă, și me l'brîi familiei regale. În acest timp, soșele și D. P.... care sprînjî cu glas tare povera D-lui ministru de interne. În acest timp fu recunoscut. Aceasta îl făcu atunci să fugă pe scări împreună cu D. Stolojan și să se ascundă în D. Pival St. tescu prefecului de poliție, și doi amîndoi ordînde a izgoni

nit bal cu ori-ce preț pe D-na de Montigny.

Scandalul

D. Stătescu chemă pe Căpitanul Gondopolu, ofițorul comandantului de sergenți, căruia 'i ordonă a soma pe această Doamnă să iasă imediat din bal. D. Gondopolu execută ordinul șefului său, dar este viu apostrofat de toți tinerii și în special de D. P.... D. Gondopolu se retrage, dar e din nou trimis și de astă dată spune că e din ordinul D-lor Stolojan și Stătescu după insistențele D-lui senator P....

Mai mulți din tinerii din lojă se dau jos, și găsînd pe D. Stătescu, îl apostrofează într'un mod foarte violent; unul din ei D. I. B. ultragiază chiar pe D. Stătescu. Sala întreagă e indignată.

D-na de Montigny, află totul, și se decide a se scobori din lojă pentru a se întîlni cu senatorul P.... În momentul cînd ieșea din lojă, D. Gondopolu revine din nou, însoțit de 2 sergenți, somați pe Doamnă să părăsească sala, și ast-fel, pentru a evita de a fi izgonită cu forța, D. P.... și amanta sa se decid a părăsi balul.

Fuga senatorului P....

Dar totul nu e finit, căci D. P.... se reîntoarce pentru a cere explicațiuni senatorului P....

În momentul cînd D. P.... palid-verde, se apropiase de senator, o doamnă din societate, prevăzînd scandalul, a cerut imediat brațul tinărului P.... rugîndu-l să o conducă în cabinetul de toaletă al damelor. În acest timp D. senator P.... a eșit din bal însoțit de D. P. Stătescu.

Aci stăi lucrurile pînă acum.

Pock.

D. Stolojan a primit astăzi în audiență la ministerul de răzbel pe D. Emanoil Culoglu, pe lîngă care a insistat să primască prefectura de Covurlui. D. Culoglu a persistat în cererea sa de a fi reîntegrat sau a li se da alte funcțiuni analoge fostilor săi inspecțori, amenințînd chiar că nu numai se va retrage din clubul liberal, dar că va întreprinde prin presă o campanie violentă în contra întregului guvern.

Mai mulți din ofițerii de cavalerie demisionați sunt decizi ca imediat ce D. general Budișteanu va veni în Corpurile legiuitoare cu proiectul de lege pentru reprimirea în armată a D-lui general Anghelescu, să intervină și ei în același sens către D. ministru de răzbel și în caz cînd li s'ar refuza aceasta, atunci să pună în aplicare ideea deja emisă de majoritatea lor, de a fotografia jurămîntul original prestat înaintea retragerii din armată, pe care l' vor trimite la toate ziarele din țară și străinătate pentru a-l reproduce.

În vederea operațiunilor de recrutare cari vor începe la 15 Februarie, D. general Budișteanu, ministru de război, a dat o circulară către toți medicii recrutați, atrăgîndu-le atențiunea ca să fie cît se poate de scrupuloși în ceea-ce privește constatările recrutaților. Aceasta pentru a nu se recruta oameni slabi și bolnăvicioși și a se dispensa oameni în putere, sub diferite influențe, după cum se practica pînă acum.

În urma scrisorii deschise ce D. N. C. Fleva a adresat D-lui Tr. Djuvara, acest de pe urmă a trimis pe D-nii Sergiu Candiano și Christopolu pentru a cere satisfacțiune pe calea armelor D-lui Fleva, care a primit cartelul, constituind ca martori pe D-nii N. Eilipescu și Al. Săulescu. Intrîndu-se martorii, D-nii Eilipescu și Săulescu au ridicat incidentul că clientul lor nu se poate comite cu D. Djuvara, care a mai fost insultat vara trecută de către D. căpitan în rezervă Ioan Ghyka, și apoi a refuzat să primască cartelul acestuia.

După o lungă delibereare, martorii D-lui Fleva au dreat un proces-verbal, în care s'a convenit de ambele părți ca chestiunea de a se ști dacă D. Djuvara este în drept a cerc satisfacțiune pe calea onoarei, să fie tranșată de un arbitru.

Din cauză că frontierele ungare sînt închise pentru rîmtoșii de proveniență romînă, exportul nostru de rîmtoși se va face direct de la Severin la Viena, prin Burdujeni; spre a se evita însă ori-ce intruziune, direcția căilor ferate este dispusă a exporta rîmtoșii cu trenuri speciale, dar numai în cazul cînd exportatorii ar conveni să încarce în același timp cel puțin 20 de vagoane.

Pentru că unele din podurile noastre de cale ferată, după avizul inginerilor, au ajuns într'o stare care ar putea compromite siguranța circulației trenurilor, ministerul lucrărilor publice a deschis un credit de 8 milioane, destinat pentru reconstruirea podurilor metalice de pe liniile ferate.

În privința crimei săvîrșită zilele trecute în biserica din comuna Cîrlig-Clodaneca, aflăm că asasinii au f'rat în număr de șase. După comiterea crimei, cu toți săi dus la locuința preotului asasinat de unde au luat un revolver și o armă Lefocheu dispărînd apoi.

Guvernul, avînd intențiunea de a veni în Camera cu un proiect de lege asupra patentelor, ministrul finanțelor a dat o circulară către toate camerele de comerț din țară, cerîndu-le părerea asupra dispozițiunilor ce ar trebui introduse în textul legii actuale. Camerele de Comerț sînt invitate a-și înainta avizul cel mult pînă la finele lunii Martie.

Simbătă 10 Februarie, a avut loc în sala Teatrului-circ-Sidoli din Iași, al doilea meeting al populației evreiești, în chestiunea suprimării taxelor școlare pentru elevii străini.

S'a votat următoarea moțiune care a fost comunicată telegrafic, deputaților de mai jos:

Ștefan Șendrea, V. G. Morjun, Gr. Macri, Vintilă C. A. Rosetti, G. A. Scarțescu, Emil Costinescu, V. M. Cogălniceanu, Piteșteanu, Văleanu.

„Evreii din Iași în număr de mai bine de 2000, adunați în sala teatrului Sidoli, vîș trimet sincerile lor mulțumiri, pentru aprijinul călduros ce-afi acordat cauzei învățămîntului gratuit pentru toți.

„Intervenind în favoarea dreptului nostru de școală, D-voastră ați urmărit ast-fel tradiția vechilor patrioți cari pururea s'au străduint de a îndeplini prin cultura marea operă de înfrățire între toți fiii țării.“

La primăvară se vor începe lucrările pentru construirea unui dock plutitor în portul Galați și pentru care ministerul lucrărilor publice a afectat suma de un milion.

Guvernul va aduce în curînd în discuția Camerei proiectul de lege relativ la această lucrare.

Amenințările Turciei

De cît va timp șgomotele de război în Orient se reproduc periodiceste și din ce în ce mai pronunțat.

De cînd cu asasinarea lui Stambuloff, ele revin mar la fie-care două săptămîni și sînt întemeiate pe înarmări fie ale Bulgariei, fie ale Rusiei.

Inarmarea Turciei

De rîndul acesta știrea care neli-niștește lumea și amenință pacea în Orient pornește din Constantinopol.

O telegramă a corespondentului nostru din Sofia, care este în măsură de a cunoaște cele ce se petrec în cercurile diplomației din Bulgaria, ne spune următoarele:

Sofia, 23 Febr. ora 11.50 seară, transmisă 24 Febr. ora 9.50 dim.

Prin cercurile diplomatice de aci

Prin cercurile diplomatice de aci cerul zgomotul că Turcia a adresat două note: una Engli-terei și alta Austriei, invitîndu-le să grăbească evacuarea Egiptului și a Bosniei.

Cor.

Mîna Rusiei

Pentru cine cunoaște starea politică din timpul din urmă îndoaială nu mai există că această notă este inspirată de Rusia, care caută ori-ce prilej pentru a provoca turburări în Orient.

Rusia și Turcia

De alt-fel în noile complicații ce se vor ivi, Turcia va secunda pe Rusia în mișcările ei.

Nu mai ast-fel se explică faptul că imediat după botexul prințului Boris,—singurul act care putea să anuleze hotărîtorul veto al Rusiei la recunoașterea Bulgariei—Turcia s'a grăbit să trimită firmanul de recunoaștere fără vre-o altă înțelegere prealabilă cu puterile semnătoare ale tratatului din Berlin.

În curînd deci vom asista la conflicte rezboinice în cari Turcia, Rusia și Bulgaria, dușmane pînă eri între dînsese, vor merge mînă în mînă.

Al doilea Bal Mascat pe care Societatea Presel îl va da Miercuri 21 curent în sala Teatrului Național, va întrece, cu mult în splendoare, balul din luna trecută.

De astă dată, Comitetul a luat măsuri ca toate bucățile din program să fie executate. Bătăia cu conteti și serpentine va fi organizată pentru ca să aibă un strălucit succes.

Tombola și cele-lalte vînzări din sală vor fi suprimate, așa că balul va oferi publicului numai petreceri în tot timpul.

Ca la nici un alt bal, vizitatorii vor avea la acesta:

O reprezentățiune umoristică jucată din sală, de pe scenă, din loji și din galerie. Pîșea, datorită unuia din cei mai buni scriitori de ai noștri și premiată de un juriu, va duce la paroxizmul veseliei generale.

Oțișionul comic cu premii și cadouri.

Sans-gêne, ultima nouată a Parisului, surprize bufone și muzicale nevzute încă în București.

Balet cancan, care se va executa pe scena rămasă liberă unde se va înalța o mare estradă.

La 11 ore intrarea „misterioșilor“, o grupă mascată, înarmată cu cea mai comică surpriză, necunoscutul Sans-gêne.

Ca nici odată, apoi, sala va fi strălucit decorată cu lumină electrică, lampioane, plante, etc., totul sub îngrijirea unui comitet de artiști.

Pentru această sărbătoare, unică în felul ei, care inaugurează în București balurile mascate de la jumătatea postului (micarême), prețurile lojilor au fost scăzute în mod simțitor.

De aceea o b-nă parte din loji, a fost deja plasată.

ULTIME TELEGRAME

PRETORIA, 11 Februarie. — Intr'o întreținere ce avut corespondentul Agenției Reuters, D-nul Krueger a declarat că știrea privitoare la apropiata declarațiune de independență a republicii Sud-africane, este o minciună rea-voitoare. Nici odată tara n'a fost mai liniștită de cît acum.

JOHANNESBURG, 11 Februarie. — 23 de cadavre s'au găsit pînă acum în mahalaua Vredendorp.

Pondurile de ajutorare ating actualmente cifra de 100.000 lire sterline.

PLYMOUTH, 11 Februarie. — Vaporul care 'are pe bordă pe Jameson a crosit. Domnește o mare agitație. Poliția și trupele mențin ordinea în docuri.

CONSTANTINOPOL, 10 Februarie. — Se desumte din serginte oficiale, știrea că niște turburări ar fi izbucnit la Cesarea cu ocazia asasinării unui musulman.

O liniște desăvîrșită domnește în vilajetul Sivas.

PUDAPESTA, 10 Februarie. — Deschiderea solemnă la navigație, a canalului Porților de fier se va face la 27 Februarie.

Dezbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședinței de la 10 Februarie 1896

D. Leon Sachelaris depune un memoriu al unui mare număr de învățători nemulțumiți cu proiectul D-lui Poni.

D. Ionel Grăditeanu interpelează pe D. ministru de interne asupra votului consiliului comunal al Capitalei privitor la mîrginirea lucrărilor bulevardului Colțes.

Camera votează apoi mai multe indigenate. Ședința se ridică la orele 3 și 26.

Ședința de la 12 Februarie 1896

Ședința se deschide la orele 1.55 sub președinția D-lui P. S. Aurelian.

Prezenți 101 D-ni deputați.

Bani avînduși în vînt 2515 lei.

Se fac formalitățile obicinuite.

D. Palade, ministru de domenii depune pe biroul Camerei proiectul de lege asupra pescuitului.

D-nii Schileru și Iaroc depune niște memoriu din partea învățătorilor din județele Gorj și Buzău.

SENATUL

Ședința de la 10 Februarie 1896

Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția D-lui Dem. Ghica.

Prezenți 72 domni senatori.

Pe banca ministerială D. General Budișteanu.

D. Dr. Petrii cere de la d. Ministru de răzbel dosarul statisticii pentru a-și putea dezvolta interpelearea sa asupra leprăi.

D. Ureche roagă a se anunța D-lui ministru de finanțe că 'i va adresa o interpeleare relativă la pensiunea D-lui Flechtensmacher.

Se votează un indigenat.

Se dă citire raportului relativ la o petițiune a D-lui Alexandru, care deși a plătit taxa de 400 lei pentru a fi asinat la facerea serviciului militar, cu toate acestea tot a fost luat în armată.

D. General Budișteanu spune că nu se poate restitui taxa, de oare-ce s'au făcut formalitățile de vînzare la casa tesaurului.

D. N. Ionescu spune că aceasta este o enormitate.

D. Mănescu-Călarăși propune un amendament în senzul d'a se restitui banii.

D. Zăgărescu cere ca D. ministru de răzbel să nu adreseze senatului cereri cari nu sînt în concordanță cu bunul simț și cu echitatea.

D. Col. Budișteanu și D. General Anghelescu susțin pîrerea D-lui general Budișteanu.

D. Col. Obelusanu face istoricul vieșii sale politice, și enciche la respingerea amendamentului D-lui Mănescu.

D. N. Ionescu felicită pe d. Col. Obelusanu pentru gradul de general în un viitor război.

Se cere închiderea discuției și pînduindu-se la vot concluziile raportului, se admit.

Se votează împămîntinirea D-lor Sgardeii și D. Enache.

D. General Budișteanu, fiind chemat telegrafic de colegii săi, pedința se ridică la orele 4 anunțîndu-se cea viitoare pentru Lună.

Ședința de la 12 Februarie 1896

Pînă la ora 3 ședința Senatului nu s'a deschis încă.

SPECTACOLE

TEATRU NAȚIONAL.—La 12, 13, 14, 15 și 16 Februarie 1896, reprezentațiuni extraordinare date de D-ra Reichenberg de la Comedia-Francoeză cu o trupă compusă din artiștii de la principalele scene din Paris.

Se vor reprezînta comediele Margot, La Souris, Mariage blanc, L'Éthiopie, Les Demeiselles de Cyr, La sois fait peur.

— Pentru reprezentațiile D-rei Suzanne Reichenberg, ordinea spectacolelor s'a fixat după cum urmează: Lună 12 Februarie, Margot, comedie în 3 acte și Monologuri zise de D-na Suzanne Reichenberg; Marți 13 Februarie, La Souris, comedie în 3 acte și Monologuri zise de D-na Suzanne Reichenberg; Miercuri 14 Februarie, Le Mariage Blanc, dramă în 3 acte de Jules Lemaitre; Jethelle, comedie în un act de Pailleron; Jomii 15 Februarie, Les Demeiselles de St-Cyr, comedie în 3 acte de Alexandru Dumas; Vineri 16 Februarie, Bataille de Dames, comedie în 3 acte de Scriba—La jete fait peur, comedie într'un act.

CAFÉ NAȚIONAL.— În seara ștează concert muzical sub-conducerea D-ului Rubinstein. Cere de Bragadiru cu balaurul și diferite melodii cu pratori modernă.

Intreaze Liberti.

SALA BAILOR EFORIEL.— La 16 Februarie se va reprezînta frumoasa piesă Femelle și corda lor simțitoare, precum și alte două bucăți încă din cele mai alese.

Regine Braunstein

Berthold Weinberg

